UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Signa aliquot ex quibus vidua facile cognoscere oterit, vtrum aliquem fructum & progressum faciat in perceptione Sacramentorum, & vita spirituali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48641

Visual Library

ſuam, quam prius & ipſam malitiā ſeu malignitatem peccati, ſimiliter & hoc modo agnoſcit quoque diuitias bonitatis, patientiæ & longanimitatis Dei.

7. Quia homo per talem confeſſionem mirabiliter ſe diſponit ad multò dignius recipiendam ſanctiſſimam Eucharistiam quæ plurimum hominem iuuat & corroborat, ad fugiendū peccatum ad conſeruandam & augendam gratiam acceptam.

Signa aliquot ex quibus vidua facile cognoſcere poterit; vtrum aliquem fructum & progreſſum faciat in perceptione Sacramentorum, & vita ſpirituali.

Per ſe non facilè cognoſcet homo, an fructum vel progreſsū aliquem faciat vel non, in frequentatione Sacramētorum, tum quia Deus illi aliquando nō permittit vt hoc agnoſcat. Subinde enim valde bonos & iuſtos ita ſuſpenſos & afflictos habet, & quaſi in continuis tentationibus & obſcuritatibus mentis detinet. Nam boni non quid habeant, ſed quid illis deſit, adhuc reſpiciunt, & conſiderant, tùm etiam quia ſemper habent ante oculos peccata ſua,

defectus

defectus, & imperfectiones quib⁹ quotidiè inuoluuntur, & facilè incidunt in huiuſmodi, etiam aliquando, cum bene operantur & ſanctè. Hinc eſt, quod ſe reputent ſeruos inutiles, & non ſanctos, vel iuſtos, & hoc totum eſt ſingulare donum Dei, qui dat Theſaurum & modum etiam abſcondendi eum, & hoc eſt certum & euidens ſignum veri fructus horum Sacramentorum. Vnde bonũ eſt, vt ſe permittat regi & dirigi à ſuo Cõfeſſario, in omnib⁹ & per omnia. Nihilomin⁹ ponẽtur aliquot ſigna per quæ facilè poteſt, qui Sacramenta frequentat videre & cognoſcere num inde capiat fructum, & ſic debeat excitari, ſibique addere animũ ad ea frequentandum feruentiùs.

1. Signum eſt quando in ſe ſentit incredibile quoddam odium contra peccatum mortale, & quantò maius hoc odium erit, eò etiam maior fructus cẽſendus eſt.

2. Si magnam ac ſingularem adhibet diligentiam, vitandi omnem occaſionem peccati, quod intelligendum eſt de fugiendis locis periculoſis, & prauis conuerſationibus, atque ſimilibus.

3. Quando ſentit ſe abhorrere & fugere quantum fieri poteſt, etiam pec-

cata.

cata venialia, quãtumuis minima erit. Nam hæc quoq; coram Deo cui valde diſplicent magna ſunt.

4. Quando in omnibus actionibus ſuis valde timet, ne proximo ſuo præbeat occaſionem ſcandali.

5. Si odio habet, quod priùs amabat, & nũc amat quod antea odio habebat.

6. Quando: (ſi eſt perſona alicuius exiſtimationis & dignitatis) libenter videt, loquitur, & cõuerſatur cum pauperibus, & eos, qui ſunt infimæ conditionis, & tamen interim bene viuunt & operantur, magni facit, ac ſe meliores & maiores reputat.

7. Si ſentit in ſe deſiderium reuocandi ſeu potiùs reformandi omnes ſuos ſenſus ac ſenſualitaes.

8. Si refrænat ſuam linguam, & non malè loquitur vt priùs.

9. Quando ſe videt mutatum in multis quæ antè faciebat.

10. Si agnoſcit ſe magis patientem in rebus aduerſis & tribulationibus ſuis & illas de manu Domini accipit.

11. Si quotidie examinat conſcientiam ſuam, & ſæpiùs propoſitum renouat.

Quan-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

12. Quando ſentit Spiritualem guſtum in reprehendendo ſeipſam ſemper & laudando alios.

13. Cùm de ſe ipſa abiectè & humiliter; de alijs verò è contra bene ſentit: quod antè facere non ſolebat.

14. Quando ſe in omnibus rebus libenter conformat diuinæ Voluntati.

15. Cùm de ſalute animarum magnū ſentit deſiderium & gaudium.

16. Quando ægerrimè fert magnamque diſplicentiam habet de Dei offenſionibus.

17. Bonum ſignum etiam fructus Sacramenti eſt fames & deſiderium ipſius Sacramēti, vel ſi non habeat ad minus deſideret habere vel doleat, quòd in ſe tale deſiderium nō ſentiat; Neq; ob id omittat frequentare Sacramentū, quia talis dolor, & deſideriū ſunt huius Sacramenti fructus.

18. Bonum quoque ſignum eſt, quādo perſona ſentit deſiderium maioris gratiæ atteſtante S, Bernardo: Nullum certius & euidentius ſignum eſſe ipſius Spiritus ſancti præſentiæ, atque deſiderium maioris gratiæ.

19. Et ā hoc nō minus bonū ſignum eſt, quando quis ſentit valde mitigari

in

in ſe malas inclinationes, & prauos habitus, ita vt non amplius in ipſo adeò prædominetur iracundia, & ſimiles animi paſſiones, in quas ſe tamen ſubinde inciderit, vehementer doleat & pœniteat, & ſua ſponte aliquā ſibi ſubiungat pœnitentiam.

20. Indicium quoque boni fructus eſt ſi quis ſe ſentiat trahi ad orationem, & ſæpius mentem in Deum eleuet, quem omni tempore & loco inuenit.

21. Si fuerit etiam quis abſtractus ab amore inordinato, creaturarum & rerum terrenarum.

22. Cū animaduerterit ſe incidiſſe in aliquē errorem vel defectum, & de hoc ſtatim doluerit, veniamque petierit à Deo bonum ſignum eſt.

23. Si redeat ſæpius ad cor ſuum, & ſentiat frequenter æmulationem aliquam, & timoreat, ne quis aliunde ſubintret alius, quàm diuinus amor.

24. Certum & mirabile ſignum eſt hoc boni fructus, illatas iniurias libère ignoſcere, orare pro iis qui offenderint, & ſic reddere bonum pro malo.

25. Si continuo zelo perpetuam ſuæ caſtitatis & puritatis curam habeat, vnde nulli vnquam ſe nimium confidat, ſed omni loco & tempore, etiam cum qua-

quacunque perſona circumſpectè ſemper agat, & aduigilet.
26. Si cum ſuis domeſticis non ampliùs ita contẽdit, vt ſolet, ſed benigniùs, & ſine verbis iniurioſis cum illis agit; quærens potiùs placidis verbis & exemplo bono illos continere in officio, vel ad rectam & bonam viam reducere.
27. Quando libenter & patienter acceptat aliorum reprehenſiones & correctiones, & libens audit, ſi ſibi dicatur veritas.
28. Et hoc ſignum boni fructus eſt, ſi ſe oſtendat promptum, ad humiliationem, & res abiectas ſeu infimas.
29. Quando de omnibus alijs bene; de ſe autem ſola malè cogitat & ſentit; Item ſi alienis miſerijs compatiatur.
30. Si etiam cor ſuum circumdat, & omnes ſuperfluitates reſecet, ſimiliter linguam, ſenſus & alia huiuſmodi.
31. Si perſona ad carnis mortificationem eſt inclinata, neque illi nimium, vt ſolet, indulget.
32. Quando libenter loquitur & audit de Deo & de rebus diuinis.
33. Si frequenter meditatur paſſionẽ Domini, cum gratiarum actione pro tanto beneficio.

34. Si

34. Si ad frequentationẽ Sacramentorum habeat deſiderium, ſi gaudeat, ſi exhortetur alios.

35. Cùm propter humanos reſpectus non ceſſat vel omittit benefacere immo huiuſmodi reſpectus paruipendit,

36 Quando in ſe & in alijs quoque ſentit ſingulare gloriæ Dei deſiderium.

37. Si B. Mariæ virgini, alijſque ſanctis magis ſit deuota, quàm ante ſolet eſſe, libenter quoque & ſæpiùs recitat Litanias,

38. Quando plùs ſolito orat pro animabus in Purgatorio exiſtentibus applicando indulgentias &c.

39. Si conſiderando vitam ſuam anteactam, & poſt frequentationem Sacramentorum, reperit mutationem in melius.

Nota ſi alicui videatur, quod ex frequentatione Sacramentorum non capiat fructum vel progreſſium, & cognoſcat tamen, quod non continuando, deficiat, vel per impatientiam, vel per languorem ſeu tepiditatem in orationibus, immo quod ſit facilior ad immodicos riſus, ad verba vana & ocioſa, negligentior, ad cuſtodiã ſuipſius, quando, inquam, in vno, vel in altero ho.

horū aduertit ſe declinare in deterius, non frequentando Sacramenta, nō debet illa omittere, cùm non minus neceſſaria ſit medicina, quæ ab infirmitate corpus præſeruat, atq; illa quæ ſanitatē cōſeruati corroborat, & accreſcit; Hoc ipsū redundat ad magnā conſolationem illius, qui non ſatis clarè perſpectos ſibi habet fructus Sacramenti, hic enim non ſolùm reputat progreſſum, quando proficit, ſed etiam quando non deficit, vel retrogreditur.

Quomodo vidua quæ cupit frequentare Sacramenta: & viuere vti conuenit, debet habere in odio peccatum mortale, & cognoſcere eius malignitatem.

Vidua quæ cupit facere progreſſū & fructū in via Domini; imprimis & ante omnia, neceſſe eſt, vt iaciat ſibi pro ſolido fundamēto firmum hoc propoſitum, nempè malle potiùs mori, quàm committere peccatum mortale, & vt illud vti par eſt in odio habeat, non minus vtile, quàm neceſſarium eſt, ſæpè conſiderare mala, quæ peccatum